

Sygdomme. For at dette skal kunne opnaas, er det af største Vigtighed, at Patienterne kunne henvende sig med Tryghed til Lægerne, de maa kunne stole paa, at disse ere tavse med, hvad de erfare, og hvad der betros dem. Lægerne maa under deres Behandling af Patienterne udvise megen Takt og Forsigtighed ved den Maade, hvorpaa de meddele dem, hvad de fejle, da Meddelelsen tit gør et særdeles nedtrykkende Indtryk paa den Syge. — Alt dette er ganske forhindret ved Lovens Affattelse. Lægerne ere blevene til en Slags Politi, som giver Patienterne Tilhold, foreholder dem Straffelovsparagraffer og eventuelt anmelder dem for Politiet, og tilmed skulle alle disse Tilhold og Oplysninger om Sygdommens Art og Smitteevne gives Patienterne ved trykte Blanketter uden Hensyn til det psykisk deprimerende, maaske tilintetgørende Indtryk, det gør paa Patienten, og at det er den alvorlige Mening, at Lægerne skulle optræde efter Lovens Ord, fremgaar af, at Undladelse af at give disse Paalæg o. s. v. straffes med Bøder paa indtil 200 Kr., ja, det er endog under samme Bødetvang paalagt Lægen hver Uge med sit Navns Underskrift at erklære, at han ikke har overtraadt Lovens Bestemmelser.

Et andet Forhold, der skal gøres til Genstand for Omtale i denne Forbindelse, er, at der paa et Par tidligere Fattiggaarde (Raamosegaard og Dalstrup) er oprettet *Sindssygeanstalter*, uden at Kollegiet er raadspurgt, ganske i Strid med § 23 i Kollegiets Instruks, som har Lovkraft:

„Ligeledes bør Sundhedskollegiet underrettes om, naar nogen offentlig Indretning af ovennævnte Slags (Sygehuse, Tugthuse, Fængsler, Plejeanstalter o. desl.) fra ny skal iværksættes, og dets Betænkning indhentes, forsaavidt Spørgsmaal kunde være om Indretningens Organisation med Hensyn til Omsorgen for de Personers Helbred, som der skulde modtages.“

Sundhedskollegiet vilde sikkert have paavist, hvilket stort Tilbageskridt i Sindssygebehandlingen denne Foranstaltning var, og vilde med vægtige Grunde have fraraadet Oprettelse af Sindssygeanstalter, hvis Drift er afhængig af skiftende Sogneraad, hvor der ikke alene ingen Læger er boende paa Anstalten, men hvor de Læger, der ere ansatte derved, bo over en Mil derfra, og hvor man tilmed uden at spørge Kollegiet har ansat Læger, der ingen Uddannelse havde faaet paa Sindssygeanstalter.

Paa *Tandlægevæsenets Omraade* har Ministeren givet Bevilling til flere Personer, der ikke have taget Tandlægeeksamen eller underkastet sig nogen Prøve.

Under 23. Oktober 1901 er den Barber Frantzén i Køge paa 5 Aar givne Bevilling til begrænset Tandlægevirksomhed forlænget til at gælde for Livstid, og han har Tilladelse til at kalde sig Dentist.

Den 10. Februar 1902 er der meddelt Tandtekniker Peter Stokholm i Korsør, senere i Odense, Tilladelse til for Betaling at udtrække Tænder. Saavel i Korsør som i Odense er denne Person senere tiltalt for Overtrædelse af den ham meddelte Bevilling.

Den 14. Februar 1903 er der meddelt Tandtekniker Peter Christian Petersen, København, Tandlægebevilling indtil videre.

Under 26. September 1904 er der meddelt Frederikke Midtgaard, Nagbøl pr. Lunderskov, Tilladelse til at foretage Udtrækning og Plombering af Tænder i Vamdrup og Omegn.

I disse 4 Tilfælde er Kollegiet ikke raadspurgt, og det vilde ogsaa sikkert have fraraadet at give Bevillingerne, der foruden at være en Krænkelse af hele Tandlægestanden er i Strid med hele Aanden i Ordningen af vort Tandlægevæsen. Naar man har fundet sig foranlediget til at indføre en vidtløftig og kostbar Tandlægeundervisning og at fordre en særlig Tandlægeeksamen som Betingelse for at maatte udøve Tandlægevirksomhed, godtgør dette, at Sagkyndigheden har kunnet overbevise Lovgivningsmagten om, at man udsætter Publikum for Fare ved at give ganske ukyndige Personer Tilladelse til at optræde som Tandlæger, og Ministeren, der ikke kan antages at være sagkyndig paa Tandlægevæsenets Omraade, bør da ikke give Autorisationer uden at spørge sin sagkyndige Konsulent: Sundhedskollegiet. Ministeren har i en Skrivelse til Kollegiet af 9. Oktober 1903 fremhævet, at Ministeriet ikke savner Kompetence til under særlige Omstændigheder at meddele en Person Autorisation til Ud-